

Αγαπητέ μου Λεύκιε,

Επιστρέφω από τη Βαρκελώνη, βρίσκω το βιβλιαράκι που μου έστειλες από το Σέφιλντ και διαβάζω αμέσως δύο κείμενα στην τύχη, το «Μπαρ ο Μαύρος Γάτος» και «Μια μέρα στο Λονδίνο». Ήταν νύχτα πολύ αργά για να συνεχίσω. Η γραφή του πρώτου (και γοητευτικότερου) μου θύμισε τους 'συμμορίτες', είναι σε γραφή μίνιμαλ, λέει λίγα και λέει πολλά. Η μέρα στο Λονδίνο είναι πλούσια σε χιούμωρ, αλλά με έβαλε μπρος στο πρόβλημα, χωρίς βέβαια να ξέρω και τίποτα για τον κύριο Σπύρο... Αλλά βλέπω πόσο έντονα έχεις ζήσει τις έρευνες-ανακαλύψεις του Κάλβου και καταλαβαίνω πόσο σου στοιχίζει τώρα η υπόθεση. Έτσι ήρθαν τα πράγματα. Το παν είναι τώρα να μην κολήσει το βιβλίο, να βγει και να μη ζημειωθεί ο Κάλβος, που είναι και ο σημαντικότερος ενδιαφερόμενος – αν και δεν ξέρω πόσο θα χαιρόταν να βγουν στη φόρα οι συμπεριφορές του... Χάρη στην αγάπη που έχω προς τον Κάλβο εγώ παραμέρισα εντελώς και χάρηκα με όσα μπόρεσες να βρεις εσύ και με όσα βρήκαν άλλοι. Δεν θεώρησα ποτέ 'δικό μου πράμα' τον Κάλβο, κι ας έτυχε να βρω το μεγαλύτερο στοκ δικού του υλικού. Εύχομαι να ηρεμίσετε και να βρείτε τις σωστές αναλογίες χωρίς να μείνετε πικραμένοι.

Με αγάπη, Μάριο

email 2014 - Αγγλικά

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟ